

Justitsminister ved 2den Behandling havde forsvaret sit eget Forslag med nogen mere Varme, saa vilde maaske den Bestemmelse, som vi nu foreslaa indsat, være bibeholdt ved 2den Behandling. Hvad selve Sagen angaar, da søger jo den høitærede Minister ved dette Lovforslag at forbedre Jordemødrenes Løn ad to Veie, nemlig for det Første ved at forhøje den faste Løn og for det Andet ved at forhøje den i Loven af 8de Marts 1856 fastsatte Lagt. Ifølge Justitsministerens Forslag var det jo Hensigten at forhøje denne sidste saaledes, at den for en Gaardmands Vedkommende blev forhøjet fra 4 til 6 Kroner, for en Husmands Vedkommende fra 2 til 3 Kroner, og for en jordløs Husmands og Indersters Vedkommende fra 1 til 1½ Krone. Det, der derimod blev vedtaget ved 2den Behandling, forandrede dette derhen, at Alle uden Undtagelse skulde erlægge et Bederlag til Jordemødrene for deres Tjeneste af 3 Kroner. Naar vi se hen til Virkningen heraf, saa vil det jo vise sig, at Gaardmændene og de med dem Ligestillede have faaet en Nedsættelse fra 6 til 3 Kroner, medens de jordløse Husmænd og Inderster have faaet en Forhøjelse fra 1½ til 3 Kroner. Naar nu en saadan jordløs Husmand eller Indsidder tager denne Lov i sin Haand — hvis Forslaget skulde blive til Lov — og ser dette, saa frygter jeg for, at han ikke vilde kunne forstaa, hvorfor der er stet Nedsættelse for den første Klasse, medens der er foretaget en Forhøjelse for den sidste Klasses Vedkommende. Det er af dette Hensyn, at vi atter her ere fremkomne med Forslag om at forandre Bestemmelsen, og jeg vil meget bede det ærede Thing om at stemme derfor, thi selv om denne Bestemmelse ikke i sig selv har nogen stor reel Betydning, saa vil den dog i det Mindste frembringe et Skin af, at der er foretaget en Nedsættelse for de Bedrestillede Vedkommende paa de mindre godt Stillede Befolkning. Jeg har heller ikke følt mig tilfredsstillt ved den Bestemmelse, som blev vedtagen sidste Gang, om at de, der ikke havde Evne til at betale, kunde faae Kommunen til at udrede Betalingen; thi jeg tror dog, at der er Mange, som nødig ville ty dertil, naar de nogenlunde kunne hjælpe sig selv. Den Forhøjelse, som er stet fra 1½ til 3 Kroner, er imidlertid ingen ringe Forhøjelse for disse Folk; den kan gjerne være meget trykkende for dem, medens der maaske paa den anden Side kan være Mange, som have god Evne til at betale, men som gjerne vilde kaste Byrden over paa Kommunen. Hvorledes skal dette Spørgsmaal, hvem der skal have Hjælp af Kommunen, afgjøres? Det maa selvfølgelig blive Sogneraadet, der skal afgjøre, om Vedkommende har Evne til at betale eller ikke, og det kan godt være, at den heraf flydende Forhandling kunde blive alt Andet end helbig. I Hensind til disse Betragtninger skal jeg meget bede det ærede Thing om at stemme for Endringsforslaget.

Saaler: Jeg tror, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for en Del har overdrevet de Betænkkeligheder, som der synes at kunne stiftes mod Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger efter dets Vedtagelse ved 2den Behandling. Hans Indvendinger mod Lovforslagets Bestemmelser ere i Dag ikke ganske de samme, som da han ved 2den Behandling i den Anledning havde Ordet. Den Gang fremhævede den ærede Ordfører især det Byrdefulde, som det vilde være for den fattige Del af Befolkningen, at Minimum af Lagtbetalingen var forhøjet til 3 Kr., medens han i Dag især synes at lægge Vægt paa, at Loven, affattet saaledes som den nu foreligger, vil vække en Slags Misbilligelse hos en Del af Landbefolkningen navnlig hos jordløse Husmænd og Inderster, som ikke vilde kunne forstaa Grunden til, at man for deres Vedkommende havde forhøjet den tagtmæssige Betaling, medens man samtidig havde indrømmet den mere velstaaende Del af Landbefolkningen en Nedsættelse. At de ærede Forslagsstillere betragte Sagen paa denne Maade, ligger efter min Anskuelse deri, at de gaa ud fra, at den Betaling, som er fastsat i Lovforslaget, ogsaa vil blive den Betaling, som i Reglen ydes, medens den kun er fastsat som den Minimumsbetaling, som skal tilføres Jordemødrene. Det er for mig aldeles utvivlsomt, at ligesom hidtil vil ogsaa for Fremtiden den mere velstaaende Del af Landbefolkningen yde en betydelig forhøjet Betaling for Fødselshjælp af Jordemødrene; og hvad det angaar, at Forhøjelsen til 3 Kr. skulde falde den fattigere Del af Befolkningen særlig byrdefuld, saa tror jeg dog virkelig at turde antage, at hvor overhovedet en jordløs Husmand eller Indsidder er istand til selv at yde Betaling for Jordemoderhjælp, ydes den nu vistnok med omtrent tilsvarende Beløb. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævede i Dag vel ikke saa skarpt som hidtil, men berørte dog det efter hans Anskuelse Krænkende i, at en Del af Befolkningen skulde være nødt til at henvende sig til Kommunalbestyrelserne for at faae Hjælp til den Betaling, som der paalaa den Vedkommende at udrede til Jordemoderen. Han fremhævede tillige, at Følgen af en saadan Bestemmelse vist ogsaa kunde blive den, at Flere, som vel havde godt Raad til at betale, vilde unddrage sig derfor og henvende sig til Kommunalbestyrelsen. Denne sidste Betænkkelighed er ikke før bleven fremsat her i Thinget, men det er ganske vist for mig blevet udtalt af Mand, som kjende Forholdene paa forskellige Steder i Landet, at en saadan Mislighed kunde opstaa. Jeg tror dog, at man ganske rolig kan lade denne Sag gaa sin Gænge. Er der enkelte Steder, hvor Folk, som virkelig ere istand til at betale, ved denne Leilighed søge at lukrere paa Kommunens Befolkning, saa vil Sogneraadet vistnok afvise ham; og paa den anden Side kan jeg ikke indse, at der skulde være noget samhelst Krænkende for en Mand i